

РЕШЕНИЕ

№ 7114

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА В. КИРОВА

при участието на секретаря МАГДАЛЕНА ИВ. РАНГЕЛОВА
като разгледа докладваното от ГЕРГАНА В. КИРОВА Гражданско дело № 20211110147395 по описа за 2021 година

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.45 от ЗЗД от „фирма“ЕООД,ЕИК (номер),с/с седалище и адрес на управление с.(село),община (общ.),представявано от СТ. СТ. СТ.,против П. Н. К.,ЕГН *****,с адрес (град), (ж.к.),с искане за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите от 16414,32 лева обезщетение за имуществени вреди и 1700 лева обезщетение за неимуществени вреди,ведно със законната лихва върху главницата,считано от 06.02.2020 г. до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди,че ответникът е назначен по трудов договор на длъжността шофьор на тежкотоварен автомобил и му е предоставен за управление автомобил М. с рег.№ (рег. номер). Поддържа се,че на 06.02.2020 г. ответникът е допуснал настъпването на ПТП като тежкотоварният автомобил излязъл извън платното,навлязъл в банкетната част на пътя,а ответникът е управлявал автомобил с концентрация на алкохол 0,97 промила. В исковата молба се поддържа,че управителят на дружеството незабавно заминал за Фр.,за да организира извозване на товара и изтегляне на влекача. Твърди се,че са настъпили следните имуществени вреди – 229,98 лева за самолетен билет,15105,29 лева левовата равностойност на 7724,52 евро за ползване на тежкотоварен кран за изтегляне на камиона,149,59 лева и 136,49 лева разходи за хотел,170,12 лева разходи за реглаж на преден мост,269,85 лева разходи за смяна на джанта,30 лева разходи за информация от тахографа,66,88 лева куриерски услуги,128 лева и 82 лева разходи за преводи и легализация,46,12 лева разходи за нотариална покана и изпращането й. Сочи се,че са претърпени и неимуществени вреди,свързани с неудобства и негативни преживявания като се претендира сумата от 1700 лева. Ищецът моли съда да уважи предявените иски.

Ответникът П. Н. К. в депозирания писмен отговор сочи,че искът е недопустим,защото работник или служител отговарят пред работодателя при съобразяване разпоредбата на чл.208 от КТ,а не по общия исков ред. Твърди се,че не е доказано ответникът да е управлявал автомобила след употреба на алкохол,а е спрял за ползване на регламентирана почивка,при което камионът попаднал в мокра и кална почва. Ответникът незабавно е информирал работодателя за необходимостта от влекач за изтегляне на автомобила. Оспорени са имуществените разходи като такива,ненамиращи се в причинна връзка с произшествието. Ответникът моли съда да отхвърли исквете.

Софийският районен съд,първо гражданско отделение,42 състав,като обсъди представените по делото доказателства,поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл.235 от ГПК,приема за установено следното :

Представена е фактура от 13.02.2020 г. с получател „фирма“ЕООД за сумата от 7724,52 евро с посочено основание ремонти.

Видно от фактура от 19.02.2020 г.,за гума,монтаж и демонтаж за автомобил с рег. № (рег. номер) е претендирана сумата от 138 евро.

Според фактура,издадена на 17.02.2020 г. на „фирма“ЕООД на 17.02.2020 г. за реглаж и подравняване на гуми на камион е начислена сумата от 87 евро.

Установява се,че за закупуване на самолетен билет „фирма“ЕООД е заплатил сумата от 229,98 лева.

Представена са фактури от 07.02.2020 г. и от 09.02.2020 г.,според които за престой в хотел са начислени сумите от 76,50 евро и от 66,80 евро.

Установява се,че за превод на документи „фирма“ЕООД е заплатил съответно 82 лева и 128 лева.

Видно от сметка по чл.89 от ЗННД,начислена е нотариална такса за нотариална покана в размер от 36 лева.

Представена е фактура,според която за архивиране на дигитален тахограф е начислена сумата от 30 лева.

Видно от наказателно постановление от 11.08.2020 г.,на П.К. е наложена глоба в размер от 600 евро и забрана за управление на МПС на територията на Фр. за период от 6 месеца за това,че на 06.02.2020 г. е управлявал моторно превозно средство под въздействието на алкохол с концентрация на алкохол на литър над 0,8 гр.(кръв) или 0,4 мг(издишан въздух).

Приета е заповед № 1/02.03.2020 г.,според която трудовото правоотношение на П.К. с „фирма“ЕООД е прекратено,считано от 02.03.2020 г.

В хода на производството са събрани гласни доказателства – от разпита на свидетеля У. се установява,че познава С.С. от дълги години,познават се още от деца,на 06.02.2020 г. сутринта Ст. му обяснил,че дълго не можел да се свърже със шофьора,а когато се свързал,разбрал,че камионът е затънал край някаква магистрала,като от снимките,които шофьорът е изпратил се виждало,че камионът е паркиран в банкета,а гумите са потънали,виждали се и други паркирани коли,нещо като паркинг имало,в разговор с полицейски

служител Ст. разбрал, че камионът е спрял на място, където нямал право да спира, а и се оказало, че шофьорът е пил. Според показанията на свидетеля У. Ст. незабавно заминал за Испания и уговорил с испанската фирма да заплати за издърпване на камиона, свидетелят знае, че се наложил ремонт на автомобила.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи :

Уважаването на иск с правно основание чл.45 от ЗЗД е обусловено от провеждането на доказване, че са причинени вреди, вредите представляват пряка и непосредствена последица от действия или бездействия на ответника, предприети в нарушение на изискването да не се вреди другиму, да са доказани имуществените вреди по размер и да е установено, че същите са настъпили в патримониума на ищеца. Законът регламентира фикция, според която вината се предполага, което означава, че ответникът по иск с правно основание чл.45 от ЗЗД следва да проведе доказване за наличието на обстоятелства, изключващи виновно поведение, респективно изключващи отговорността му.

Съдът приема за неоснователен доводът на ответника чрез процесуалния му представител, че искът е недопустим, защото отговорността на ищеца е ограничена предвид обстоятелството, че ответникът се е намирал в трудово правоотношение с ищцовото дружество. Съдът счита, че когато е предявен осъдителен иск съдът дължи разглеждането му по същество като въпросът за обхвата на отговорността на ответника е въпрос по съществото на спора, а не по допустимостта му. Страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява, че между страните е съществувало трудово правоотношение към м.02.2020 г. Когато се претендира ангажиране отговорността на работника/служителя, какъвто е настоящият случай, въпросът за обема на отговорността се определя при съобразяване нормите на чл.203 и следв. от КТ. Съгласно чл.203, ал.2 от КТ за вреди, причинени умишлено или в резултат на престъпление, както и причинени не при или по повод на трудови задължения, отговорността се определя според гражданския закон, т.е. в този случай работникът отговаря за всички преки и непосредствени вреди, настъпили вследствие на неговите действия или бездействия по реда на чл.45 от ЗЗД, докато ако вредата е причинена по небрежност или при и по повод на изпълнение на трудовите задължения работникът отговаря за вредата, но до размера на уговореното месечно трудово възнаграждение – чл.206, ал.1 от КТ, а чл.206, ал.3 от КТ предвижда, че отговорността е в същия размер и когато работодателят е обезщетил трети лица. Съобразявайки правната уредба на имуществената отговорност на работника или служителя, съдът счита, че пълната имуществена отговорност по реда на чл.45 от ЗЗД може да бъде реализирана единствено при наличието на предпоставките, предвидени съгласно чл.203, ал.2 от КТ, а именно при умисъл, при извършено престъпление или ако вредата е възникнала не при или по повод на изпълнение на трудовите задължения. С оглед това, че само в регламентираните в чл.203, ал.2 от КТ случаи отговорността се определя от гражданския закон, ищецът – работодател е длъжен да проведе пълно доказване за наличието на някоя от предвидените хипотези като не е допустимо разширително тълкуване. Това означава, че ако не бъде проведено

доказване, че е настъпила някоя от законоустановените предпоставки за ангажиране отговорността на ответника К. по реда на гражданския закон, предявената искова претенция подлежи на отхвърляне.

Софийският районен съд приема, че от анализа на събраните в хода на производството доказателства не може да бъде възприето, че са налице предпоставки за ангажиране отговорността на ответника К. по реда на чл.45 от ЗЗД поради недоказаност наличието на някоя от предпоставките, предвидени съгласно чл.203, ал.2 от КТ. Съдът намира, че не е доказано вредите да са умишлено причинени. За да е налице умисъл, необходимо е деецът да съзнава вредоносния резултат и да се стреми към постигане на вредоносния резултат. В хода на производството не са събрани доказателства ответникът К. да е искал настъпването на вреди. В тази насока следва да бъде отбелязано, че съдът постановява решението си въз основа на събраните в хода на производството доказателства, а ангажираните такива сочат, че ответникът К. е проявил небрежност като е паркирал, а вследствие на това се оказало, че камионът затънал в почвата покрай банкета като по делото са налице доказателства, че в района е имало и други паркирани автомобили. Когато е проявена небрежност обаче, разпоредбата на чл.203, ал.2 от КТ не допуска ангажиране на отговорността по реда на гражданския закон. Следва да се посочи, че съдебната практика възприема, че при причинени имуществени вреди вследствие проявена форма на вина небрежност при настъпило ПТП шофьорът не отговаря за обезщетяване на вредите в пълен размер – определение № 60907/17.12.2021 г., постановено по гражд.дело № 1399/2021 г. по описа на ВКС и решение № 631/03.05.2022 г., постановено по въззивно гражд.дело № 3854/2021 г. по описа на САС. Доколкото единствено при умишлено причиняване на вредите отговорността се реализира по реда на гражданския закон, докато при настъпване на вредите при небрежност, ответникът може да отговаря единствено до размера на едно месечно трудово възнаграждение, както и предвид обстоятелството, че ищецът не е провел доказване ответникът умишлено да е причинил вреди на управлявания от него тежкотоварен автомобил съдът намира, че искът на това основание не може да бъде уважен. Софийският районен съд приема, че доколкото страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява, че на ответника К. е възложено извършването на превоз на товар като шофьор, че вредите, възникнали при попадане на камиона извън банкета и невъзможността на собствен ход да продължи движението си, не е реализирана и предпоставката вредите да са възникнали извън кръга на изпълняваните служебни задължения. Софийският районен съд счита, че вредите не са възникнали и в резултат на престъпление. Ангажирането на имуществена отговорност по реда на гражданския закон може да бъде реализирано само ако вредите са съставомерна последица от извършеното престъпление. Макар в конкретния случай да е представено наказателно постановление, с което е наложена глоба на ответника К. за управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта, това е деяние на формално извършване и не може да се счита, че навлизането на камиона извън банкета и невъзможността на собствен ход да продължи движението си е последица от престъплението. В тази насока умисълът на престъплението се отнася до управление на автомобила с концентрация на алкохол, която надвишава допустимата, докато по отношение на евентуално настъпване на имуществени

вреди, формата на вина е небрежност. Развитите съображения мотивираха съда да приеме, че поради недоказаност наличието на предпоставка по смисъла на чл.203, ал.2 от КТ, която да обоснове ангажиране гражданската отговорност на ответника при условията на чл.45 от ЗЗД исковите претенции подлежат на отхвърляне.

Самостоятелен и допълнителен аргумент за отхвърляне на исковите е и обстоятелството, че не се установява дали имуществените вреди са настъпили за дружеството ищец и дали се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с действия или бездействия на ответника. За да бъде уважена искова претенция за имуществени вреди, следва да бъде доказано или осъществяване на съответния имуществен разход за ищеца или да бъде установено по безспорен и несъмнен начин, че вредоносните последици са настъпили в патримониума на ищеца. Съдът счита, че за част от описаните имуществени вреди не може да бъде направен категоричен извод, че са настъпили в патримониума на ищеца, доколкото ищецът не е представил доказателства да е заплатил цената за изтегляне на автомобила с влекач, а същевременно според свидетелските показания на ангажирания от ищеца свидетел разходите за изтегляне на автомобила са поети от испанско търговско дружество. Отделно от това, съобразявайки датите на някои от фактурите, които са издадени около 10 дни след настъпилото събитие, както и предвид това, че за някои от дейностите не може да бъде направен категоричен извод дали са непосредствена последица от събитието на 06.02.2020 г. или от последващо събитие, съдът приема, че исковите и на това основание подлежат на отхвърляне.

Софийският районен съд намира за неоснователна и исковата претенция за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, на първо място, предвид недоказаност наличието на предпоставки за ангажиране отговорността на ответника, но и по други съображения. С уточняваща молба във връзка с дадени от настоящия състав на съда указания ищецът е посочил, че ищец е юридическото лице „фирма“ ЕООД. Принципно вярно е, че юридическите лица могат да предявяват иски за неимуществени вреди, но за уважаване на такъв иск е необходимо да бъде доказано, че неимуществените вреди са настъпили за съответното дружество, например чрез засягане на търговската му репутация и др. В конкретния случай в хода на производството не са събрани никакви доказателства за възникнали за търговското дружество вреди, а гласните доказателства се отнасят до вреди, настъпили за С.С., който обаче не е страна в производството. Следва да се отбележи, че с учредяване на търговско дружество възниква правен субект, който е различен от физическото лице, което е собственик на капитала и при предявена искова претенция от дружеството доказването следва да е пълно относно наличието на предпоставки за уважаване на иска спрямо дружеството, а в настоящия случай такова доказване не е проведено.

Развитите съображения мотивираха съда да приеме, че исковите подлежат на отхвърляне.

По изложените съображения **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.45 от ЗЗД,предявени от „фирма“ЕООД,ЕИК (номер),със седалище и адрес на управление с.(село),община (общ.),представлявано от СТ. СТ. СТ.,против П. Н. К.,ЕГН *****,с адрес (град), (ж.к.), за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите от 16414,32 лева обезщетение за имуществени вреди (от които 229,98 лева за самолетен билет,15105,29 лева левовата равностойност на 7724,52 евро за ползване на тежкотоварен кран за изтегляне на камиона,149,59 лева и 136,49 лева разходи за хотел,170,12 лева разходи за реглаж на преден мост,269,85 лева разходи за смяна на джанта,30 лева разходи за информация от тахографа,66,88 лева куриерски услуги,128 лева и 82 лева разходи за преводи и легализация,46,12 лева разходи за нотариална покана и изпращането) и 1700 лева лева обезщетение за неимуществени вреди,ведно със законната лихва върху главницата,считано от 06.02.2020 г. до окончателното изплащане на вземането.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____